

இனிமையான குழந்தைகளே! இந்த கலியுகத்தில் அனைவரும் இராவணனின் சிறையில் கட்டப்பட்டிருக்கின்றனர். ஜீவன் பந்தனத்தில் இருக்கின்றனர், அவர்களை ஜீவன்முக்தியாக ஆக்க வேண்டும்.

கேள்வி: எந்த ஆஸ்தி பிராமணர்களாகிய உங்கள் கூடவே அனைத்து மனித ஆத்மாக்களுக்கும் கிடைக்கின்றது?

பதில்: ஜீவன்முக்தி ஆகக் கூடிய ஆஸ்தி அனைவருக்கும் கிடைக்கின்றது. நீங்கள் பிரம்மாவின் குழந்தைகள் பிராமணர்களாக ஆகின்றீர்கள், ஆகையால் உங்களுக்கு 21 பிறவிகளுக்கு ஜீவன்முக்திக்கான ஆஸ்தி கிடைக்கின்றது. மற்றபடி அனைவருக்கும் அவரவர்களது தர்மத்தில் முதன் முதலில் ஜீவன்முக்தி அதாவது சகம் பிறகு துக்கம் கிடைக்கின்றது. ஒவ்வொருவரும் பாதி காலம் சகம் மற்றும் பாதி காலம் துக்கம் அனுபவிக்கின்றனர். மற்றபடி ஒவ்வொருவரும் சொர்க்கத்தின் சகத்தை அனுபவிக்க முடியாது. இதற்கு பிராமணர்களாக ஆக வேண்டும், பள்ளியில் கல்வி அடைய வேண்டும், மாயை மீது வெற்றி அடைய வேண்டும்.

பாட்டு: தன் முகத்தை தானே பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்

ஓம்சாந்தி. இவ்வாறு கூறியது யார்? தனது உள்ளம் என்ற கண்ணாடியில் பாருங்கள் - எவ்வளவு பாவம்? எவ்வளவு புண்ணியம் அதாவது 5 விகாரங்கள் மீது வெற்றி அடைந்திருக்கின்றேன்? ஸ்ரீ நாராயணனை அடைவதற்காக தகுதியானவனாக ஆகிபிருக்கின்றேனா? ஏனெனில் ஜீவன்முக்தி அல்லது சொர்க்கத்திற்கு எஜமானர்களாக ராஜா ராணியும் ஆகின்றனர், பிரஜைகளும் ஆகின்றனர். ஆக கண்ணாடியில் தன்னை பார்க்க வேண்டும் - தாய் தந்தையைப் போன்று நாம் சேவை செய்ய முடியுமா? இது கலியுகம், அனைவரும் ஜீவன் பந்தனத்தில் இருக்கின்றனர் என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் மட்டுமே அறிவீர்கள். தந்தையே புரிய வைத்திருக்கின்றார் - இந்த நேரத்தில் அனைத்து மனிதர்களும் ஜீவன் பந்தனத்தில் இருக்கின்றனர், ஏனெனில் இருப்பது கலியுகமாகும். இராவணனின் சிறையில் மாட்டியிருக்கின்றனர். கலியுகம் ஜீவன் பந்தனமாகும். சத்யுகம் ஜீவன் முக்தியாகும். இராம இராஜ்யத்தில் ராஜா ராணியைப் போன்று பிரஜைகள் அனைவரும் கூட ஜீவன்முக்தியில் இருக்கின்றனர். இராவண இராஜ்யத்தில் ஜீவன் பந்தனத்தில் இருக்கின்றனர், ராஜா ராணியைப் போன்று பிரஜைகளும் இருக்கின்றனர். இந்த நேரத்தில் அனைத்து மனிதர்களும் ஜீவன் பந்தனத்தில் இருக்கின்றனர், தமோ பிரதானமாக, துக்கமானவர்களாக இருக்கின்றனர். இப்பொழுது அனைவரும் சதோ பிரதானத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். சதோ பிரதானம் சத்யுகத்தில் ஆரம்பமாகின்றது. ஒவ்வொரு ஆத்மாவும் அவரவர்களது நடிப்பை நடித்தே ஆக வேண்டும். ஆத்மா எப்பொழுது அவரவர்களது தர்மத்திற்கு சாந்திதாமத்திலிருந்து வருகின்றதோ அப்பொழுது முதன் முதலில் ஜீவன்முக்தியில் இருந்தது. சத்யுகம், திரேதாவில் யாரையும் ஜீவன் பந்தனம் என்று கூறுவது கிடையாது. ஏனெனில் இராவண ராஜ்யமே கிடையாது. கலியுகத்தில் இராவண இராஜ்யம் நடைபெறுகின்றது. முழு பூமியிலும் ஜீவன் பந்தனமான வாழ்க்கை இருக்கின்றது. முதல் நம்பரில் உள்ள ஆதி சநாதன தேவி தேவதா தர்மம், அதுவும் ஜீவன் பந்தனத்தில் இருக்கின்றது. இப்பொழுது ஜீவன்முக்தி அடைந்து கொண்டிருக்கின்றனர். ஜீவன்முக்தியின் அர்த்தம் இது கிடையாது அனைவரும் சத்யுகம், திரேதாவில் வந்து விடுவர். அல்ல, இராவணனின் துக்கத்திலிருந்து விடுவிக்க வேண்டும் - இது தான் ஜீவன்முக்தி என்று கூறப்படுகின்றது. மனிதர்கள் மனிதனுக்கு முக்தி அல்லது ஜீவன்முக்தி கொடுக்க முடியாது. முக்தி என்றால் நிர்வாண்தாமத்திற்கு அனைவரையும் தந்தை தான் அழைத்துச் செல்கின்றார். முதலில் அனைவரும் முக்திக்குச் செல்வீர்கள், பிறகு ஜீவன்முக்திக்கு வரிசை படியான தர்மத்தின் படி வருவர். சத்யுகத்திற்கு வரவில்லையெனில் ஜீவன்முக்தி என்று கூற முடியாது என்று கிடையாது. முதன் முதலில் தனது தர்மத்தில் வருபவர்கள் அனைவரும் ஜீவன்முக்தியில் இருக்கின்றனர். ஆத்மா முதலில் சதோ பிரதானம் ஆக வேண்டும். பிறகு சதோ ரஜோ, தமோவிற்கு வரும். ஒவ்வொரு பொருளும் புதியதிலிருந்து பழையதாக ஆகின்றது, பழையதிலிருந்து மீண்டும் புதியதாக ஆகின்றது. இந்த நேரத்தில் சாது, சந்தியாசிகள் அனைவரும் ஜீவன் பந்தனத்தில் இருக்கின்றனர். கலியுகமாக இருக்கின்றது. எதுவரை தந்தை வரவில்லையோ! அவர் பாபா என்று கூறப்படுகின்றார், பிறகு மகாகாலன் என்றாலும் சரி அல்லது வேறு எந்த பெயர் வைத்தாலும் சரி. உண்மையான பெயர்

சிவபாபா. பாபா என்று கூறிக் கொண்டே இருக்கின்றனர். இறை தந்தை, பரம்பிதா பரமாத்மா என்றும் கூறுகின்றனர். தந்தை புரிய வைக்கின்றார் - நான் வந்து குழந்தைகளுக்கு முக்தி, ஜீவன்முக்தி இரண்டுமே கொடுக்கின்றேன். முதன் முதலில் யார் வந்தாலும் கண்டிப்பாக சக்தத்தில் தான் வருவார்கள். பிறகு துக்கத்தில் வருவார்கள். முக்திக்குப் பிறகு ஜீவன்முக்திக்கு வருகின்றனர், பிறகு கடைசியில் ஜீவன் பந்தனமாகும். முதன் முதலில் கண்டிப்பாக சக்தத்திற்கு வர வேண்டும். தந்தை அனைவருக்கும் சக்தத்திற்கான ஆஸ்தி கொடுக்கின்றார், பிறகு சிலருக்கு ஒரு பிறப்பிற்கான சுகம் இருக்கும். வந்தனர், சிறிது சுகம் அடைந்தனர், இறந்து விட்டனர். அவர்களுக்கு நாடகத்தில் இந்த அளவிற்குத் தான் பாகம் இருக்கின்றது. மனித விருத்தி ஏற்பட்டுக் கொண்டு தான் இருக்கின்றன. இது வரைக்கும் வந்து கொண்டே இருக்கின்றனர். அதிகமாக இருக்கக் கூடியவர்கள் கிடையாது. விநாசம் எதிரில் இருக்கின்றது. புதிதாக வருபவர்கள் கலியுகத்தில் வருவர், ஆனால் வந்ததும் துக்கத்தை அனுபவித்து விடமாட்டார்கள். கண்டிப்பாக அவருக்கு எதிலாவது மரியாதை இருக்கும். முக்திதாமத்திலிருந்து எப்பொழுதும் முதலில் ஜீவன்முக்திக்குத் தான் செல்ல வேண்டும். மாயையின் பந்தனத்திலிருந்து முக்தியடைந்து முதலில் சுகத்தில் இறங்குவோம், பிறகு துக்கத்திற்கு வருகின்றோம். இந்த நேரத்தில் அனைத்தும் இற்றுப் போன நிலை அடைந்திருக்கின்றது. தனது சுகம் மற்றும் துக்கத்தின் நடிப்பை நடித்து அனைவரும் முக்தி மற்றும் ஜீவன்முக்திக்கு வருவோம். முக்திதாமத்திற்குச் செல்வோம் பிறகு கண்டிப்பாக வருவோம். முழு உலகில் உள்ள மனிதர்கள் எந்த எந்த தர்மத்திலிருந்து வந்தார்களோ அவர்கள் மீண்டும் இவ்வாறே வருவார்கள். ஜனகருக்கும் ஜீவன்முக்தி கிடைத்தது அல்லவா! இந்த நேரத்தில் அவரது இராஜ்யம் கிடையாது என்பது கிடையாது. அவரும் கடைசியில் வந்து கண்டிப்பாக ஞானம் அடைவார். உங்கள் அனைவருக்கும் ஜீவன்முக்தி கிடைக்கின்றது. ஆனால் வரிசைக் கிரமமாக. மேலும் மற்ற தர்மத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கு வரிசைக்கிரமமாக மற்றும் தர்மத்தின் அனுசாரமாக வருவார்கள் என்று கூறலாம். தேவி தேவதா தர்மத்தைச் சார்ந்தவர்கள் மற்ற தர்மத்தில் மாற்றலாகிச் சென்றிருக்கின்றார்களோ அவர்கள் அனைவரும் வெளிப்பட்டு வருவார்கள். அனைவரும் திரும்பி வர வேண்டும். முதலில் பிராமணர்களாக ஆக வேண்டும். நீங்கள் அனைவரும் பிரம்மாவின் வம்சத்தினர்களாக இருக்கின்றீர்கள். ஆனால் அனைவரும் பிராமணர்களாக ஆகிவிடமாட்டார்கள். யார் பிராமணர்களாக ஆகின்றார்களோ அவர்களுக்குத் தான் 21 பிறவிகளுக்கு ஜீவன்முக்தி என்று கூறப்படுகின்றது. இராஜ்ய சிம்மாசனத்தில் அமர வேண்டுமெனில் இராஜ்யோகத்தைக் கற்க வேண்டும். இது பாடசாலையாகும். பாடசாலையில் கல்வி அடைய வேண்டும். நியமங்களும் அதிகம் இருக்கின்றது, ஒருமுறை இலட்சியம் அடைந்து விட்டால் பிறகு அயல்நாட்டில் இருந்தாலும் படிக்க முடியும். உண்மையில் நாம் சிவபாபாவின் குழந்தைகள். தந்தையிடமிருந்து கண்டிப்பாக ஆஸ்தி அடைய வேண்டும். கடிதமும் எழுதுகின்றீர்கள், பாபா இராவணனின் பூதம் தொந்தரவு செய்கின்றது. சில நேரத்தில் காமம், சில நேரத்தில் கோபத்தின் லோசன போதை வந்து விடுகின்றது. இதன் மீது வெற்றி அடைய வேண்டும் என்று தந்தை கூறுகின்றார். யோக பலத்தின் யுத்தமாகும். நீங்கள் நினைவு செய்வீர்கள், மாயை உங்களது புத்தி யோகத்தை துண்டித்து விடும். ஆக தந்தை புரிய வைத்திருக்கின்றார், ஜீவன் முக்தியானது அனைவரும் அடைய வேண்டும். அனைவரும் சொர்க்கத்திற்கு வந்து விடுவார்கள் என்பது இதன் பொருள் அல்ல. நமக்கு முக்தி வேண்டும் என்று அனைவரும் விரும்புகின்றனர். நடிப்பு நடிப்பதற்கு கடைசியில் வருபவர்கள் அவ்வளவு காலம் முக்தியில் இருப்பார்கள் அல்லவா! எவ்வளவு அமைதி கிடைத்து விடுகின்றது! 4500 ஆண்டுகள் அதாவது 5 ஆயிரம் ஆண்டில் முக்கால் பங்கு அமைதியில் இருக்கின்றனர். பிறகு அவர்களது பாகமே இப்படித் தான். நாம் சுகம் மற்றும் அமைதி இரண்டிலும் இருக்கின்றோம். நாம் அமைதியாகவே இருந்து விட வேண்டும் என்று மனிதர்கள் விரும்புகின்றனர். அங்கேயே அமர்ந்து இருக்க வேண்டும். கூறுவதன் மூலம் அடைந்து விட முடியாது. அநாதி நாடகம் உருவாக்கப் பட்டிருக்கின்றது. இதில் மாற்றம் ஏற்பட முடியாது. அமைதியை விரும்புவார்கள் பலர் இருக்கின்றனர். உங்களது சுகத்தை விட அவர்களுக்கு அதிக அமைதி கிடைக்கின்றது. உங்களுக்கு சுகம் மற்றும் அமைதி இரண்டும் கிடைக்கின்றது. இங்கு அற்பகால சுகம் கிடைக்கின்றது. இங்கு அமைதி கிடைப்பதே இல்லை. துக்கதாமம் அல்லவா! மற்றபடி காட்டுக்குச் சென்று அமர்ந்து விடுவது, அது அமைதி கிடையாது. ஒருவேளை அங்கு அமைதி இருக்கின்றது எனில் அங்கேயே அமர்ந்திருக்க வேண்டும், பிறகு ஏன் ஊருக்குள் வந்து இந்த அளவிற்கு மனைகளை உருவாக்குகின்றனர்? அங்கு சத்யகத்தில் அமைதியோ அமைதி தான். கடைசியில் வர்க்கடியவர்கள் இங்கு அசாந்தியோ அசாந்தி தான் இருக்கின்றது என்பதை உணர்கின்றனர். அவர்கள் அமைதியாக இருக்கின்றனர், ஆனால் மற்றவர்கள் அசாந்தியில்

நீங்கள் தாய் தந்தையைப் பின்பற்ற வேண்டும். மம்மா ஒருபொழுதும் யாரையும் தொந்தரவு செய்ததே கிடையாது. சிலரது ரிப்போர்ட் அதிகம் வருகின்றன, நடத்தைகள் சரியில்லை. பரம்பிதா பரமாத்மா கற்பிக்கின்றார், எவ்வளவு புத்தி வேண்டும்! நல்ல நடத்தை உள்ளவர்கள் மீது அனைவரும் அன்பு செலுத்துவர். சிலர் அதிக தொந்தரவு செய்கின்றனர். தனக்குத் தானே அடித்துக் கொள்கின்றனர். பிறகு பதவி குறைந்து போய்விடும். இந்துக்கள் தங்களைத் தாங்களே அடித்துக் கொண்டனர் என்றும் பாடப்பட்டிருக்கின்றது. எந்த ஈஸ்வரன் இராஜ்ய பாக்கியத்தை கொடுக்கின்றாரோ அவரை சர்வவியாபி என்று கூறி விட்டார்கள். இது தன்னைத் தானே அடித்துக் கொண்டது போன்றதாகும். அதனால் தான் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது - பகவான் கூறுகின்றார் - நான் சர்வவியாபி. ஆனால் சுயம் பகவான் கூறுகின்றார் - நான் உங்களைப் போன்று தன்னைத் தானே அடித்துக் கொள்பவன் கிடையாது. நான் என்ன நாய், பூனையில் இருக்கின்றேனா? தந்தை கூறுகின்றார் - நீங்கள் என்னை நிந்தனை செய்ததும் கூட நாடகமாகும். மீண்டும் இவ்வாறே நடக்கும். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லமான குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

- 1) எந்த தலைகீழான நடத்தையும் இருக்கக் கூடாது. நல்ல குணத்தை தாரணை செய்ய வேண்டும். தாய் தந்தையைப் பின்பற்ற வேண்டும்.
- 2) யோக பலத்தின் மூலம் காமம், கோபத்தின் தூட்சம் போதையையும் சமாப்தி செய்ய வேண்டும். நிமித்தமாகி அனைவரையும் இராவணைனின் சிறையிலிருந்து விடுவிக்கும் சேவை செய்ய வேண்டும்.

வரதானம்: திரிகாலதர்சி ஸ்திதியிலிருந்து நாடகத்தின் ஓவ்வொரு காலத்தின் நடிப்பையும் பார்க்கக் கூடிய மாஸ்டர் ஞானம் நிறைந்தவர் ஆகுக.

திரிகாலதர்சி ஸ்திதியில் நிலைத்திருந்து பாருங்கள் - நான் எப்படி இருந்தேன்! எப்படி இருக்கின்றேன்! என்ன ஆகப் போகின்றேன் இந்த நாடகத்தில் நமக்கு விசேஷ நடிப்பு பதிவாகியிருக்கின்றது. நேற்று நான் தேவதையாக இருந்தேன், மேலும் நாளை ஆகப் போகின்றேன் என்பது மிகவும் தெளிவாக அனுபவம் ஏற்பட வேண்டும். நமக்கு மூன்று காலத்தின் ஞானமும் கிடைத்திருக்கின்றது. எந்த தேசமாக இருந்தாலும் மிக உயர்ந்த இடத்திலிருந்து (Top Point) முழு நகரத்தையும் பார்க்கின்ற பொழுது ஆனந்தமாயிருக்கும் ஏற்படும். அதே போன்று சங்கமயுகம் உயர்ந்த இடம் top point ஆகும். இதில் நிலைத்திருந்து ஞானம் நிறைந்தவர்களாகி ஓவ்வொரு நடிப்பையும் பார்க்கின்ற பொழுது மிகுந்த ஆனந்தம் ஏற்படும்.தத்தத

கலோகன்: யார் சதா யோகாயுகத் ஆக இருக்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு அனைவரின் சகயோகம் (உதவி) தானாகவே கிடைக்கும்.